

[Tom Behnke]

Så synes jeg også, det var interessant, at ministeren var inde på de problemer og de protester, der har været i forbindelse med, at flygtningene har skullet flytte fra center til center. Jeg synes nok, at der er tale om luksusproblemer i betragtning af, at det er folk, der flygter fra at blive slået ihjel. Hvis de skal flytte 2-3 gange fra et center til et andet, er der straks protester.

Ministeren var inde på, at jeg havde talt om fup og svindel. Det gjorde jeg ikke. Jeg sagde, at det var et fupnummer, og at det var et illusionsnummer, og at det var et blålys. Jeg har ikke brugt ordet svindel, og det har jeg helt bevidst undladt at gøre, men jeg mener fortsat, at det er et illusionsnummer. Ministeren sagde ganske vist, at loven var en følge af en international opfordring. Det var FN, der havde opfordret til, at man lavede nogle midlertidige opholdstilladelser.

Men se, den danske udlændingelov er jo indrettet på en sådan måde, at vi har en paragraf om opholdstilladelse, den, der populært kaldes den humanitære opholdstilladelsesparagraf, og jeg tror ikke, at FN har været opmærksom på, at nogle lande kunne have sådan en. Jeg er endda ret sikker på, at Danmark er det eneste land, der har en sådan paragraf i sin udlændingelov, og det er netop den paragraf, der bevirker, at den midlertidige opholdstilladelse er et illusionsnummer, for vi ved fra praksis, at man skal kun have været her i ganske få år, før man får en opholdstilladelse af humanitære årsager – alene på baggrund af længden af opholdet her i landet.

Derudover var jeg inde på, at hvis det ikke skulle kunne lade sig gøre rent administrativt, så er der et flertal her i Folketinget, som er klar til at forvandle disse midlertidige opholdstilladelser til permanente opholdstilladelser, og jeg gætter på – jeg kan selvfølgelig ikke vide det – ud fra de erfaringer, vi har gjort os alene i den tid, jeg har siddet i Folketinget, at flertallet vil gøre det. Senest har vi jo set palæstinenserlovgivningen, hvor der var et folketingsflertal, der gik ind og lovgav for en gruppe af mennesker, således at de kunne få lov til at blive i landet. Det frygter jeg man vil gøre igen, og jeg frygter det så meget, at jeg i min indledende tale sagde, at jeg forudså det, og det vil jeg fastholde at jeg forudser. Så kan fremtiden jo vise os, om jeg får ret.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Da det synspunkt, som fru Birthe Rønn Hornbech havde fremme lidt tidligere, nu bliver taget op af hr. Tom Behnke, vil jeg anfægte et udtryk, der nu er blevet brugt nogle gange.

Det bliver nærmest fremstillet, som om man automatisk får opholdstilladelse, livsvarig opholdstilladelse i Danmark, blot fordi man har været her et stykke tid. Sådan er det jo overhovedet ikke i virkeligheden. Man får opholdstilladelse efter en sagsbehandling, hvor man skal opfylde nogle præcise juridiske kriterier. Det er det, der er indgangen til overhovedet at få en fast opholdstilladelse, og opfylder man ikke kriterierne, får man ikke lov til at være her.

Hvis vi ser bort fra den store tilstrømning, der har været af jugoslaver, er det sådan, at kun halvdelen af dem, der søger om asyl i Danmark, får det. Det er altså situationen fra før, jugoslaverne kom. Jugoslaverne hører slet ikke hjemme i denne forbindelse, for de er her under en helt anden lovgivning, og jeg vil godt sige, at regeringen ingen planer har om efterfølgende at sige, at alle jugoslaverne så blot kunne komme ind under en særlig form for amnesti, eller hvad man skulle kalde det, som alene var begrundet i, at de nu havde opholdt sig så og så længe i Danmark. Det er der overhovedet ingen planer om, og det er hverken fup eller et illusionsnummer! Jeg skal undskylde og beklage, at jeg kom til at citere galt og også fik svindel med, men der er vel egentlig ikke så stor forskel på substansen i det, når det kommer til stykket. Baggrunden for, at vi naturligvis ikke ændrer på det i forbindelse med den lovgivning, der nu tages op, er, at vi alvorligt mener, at der er tale om et midlertidigt ophold. Det er også derfor, at hele den hverdag, der tilrettelægges for jugoslaverne, er anderledes end den, der tilrettelægges for andre, der søger asyl i Danmark.

I øvrigt skal jeg minde om, at af de ca. 250.000 tyske flygtninge, der opholdt sig i Danmark umiddelbart efter Anden Verdenskrig, rejste langt størsteparten hjem igen – de sidste i 1949 – for at være med til at deltage i genopbygningen af deres land. Den parallel synes jeg det er vigtigt at have i bagehovedet, når vi diskuterer, hvordan fremtiden kommer til at se ud for jugoslaverne.

Om palæstinenserloven skal jeg blot gøre den ekstra bemærkning, at dér var begrundel-